

Ročník 1983

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 20

Vydána dne 13. září 1983

Cena I —

OBSAH:

95. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních
96. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních
- O z n á m ě n í o vydání obecně závazných právních předpisů

95

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 16. května 1983

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních

Dne 12. srpna 1982 byla v Moskvě podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních.

Se Smlouvou vysloveno souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 4. května 1983.

Smlouva vstupuje v platnost na základě svého článku 91 odstavce 1 dnem 4. června 1983. Tímto dnem pozbývá platnosti Smlouva mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních ze dne 31. srpna 1957, vyhlášená č. 29/1958 Sb.

České znění Smlouvy se vyhláší současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

SMLOUVA

mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci a právních vztazích ve věcech občanských, rodinných a trestních

Prezident Československé socialistické republiky a prezidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik,

vedení přáním dále rozvíjet bratrské vztahy mezi národy obou států v souladu se Smlouvou o přátelství, spolupráci a vzájemné pomoci mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik ze dne 6. května 1970 a berouce v úvahu dosažený stupeň spolupráce v oblasti právních vztahů od doby sjednání Smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních ze dne 31. srpna 1957,

se rozhodli sjednat tuto smlouvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky
Čestmíra Lovětiňského,
mimořádného a zplnomocněného velvyslance Československé socialistické republiky v Svazu sovětských socialistických republik,

prezidium Nejvyššího sovětu Svazu sovětských socialistických republik

Vladimíra Ivanoviče Terebílova,
ministra spravedlnosti Svazu sovětských socialistických republik,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, se dohodli na následujícím:

ODDÍL I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Právní ochrana

(1) Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany svých osobních a majetkových práv jako vlastní občané.

(2) Občané jedné smluvní strany mají právo obracet se volně a bez překážek na soudy, prokuratury a státní notářství (dále jen „justiční orgány“) a na jiné orgány druhé smluvní strany činné ve věcech občanských, pracovních, rodinných a trestních, mohou před nimi vystupovat, podávat žádosti a návrhy a činit jiné procesní úkony za stejných podmínek, jako občané druhé smluvní strany.

(3) Ustanovení této smlouvy se vztahují přiměřeně i na právnícké osoby smluvních stran.

Právní pomoc

Článek 2

Poskytování právní pomoci

(1) Justiční orgány smluvních stran si vzájemně poskytují právní pomoc ve věcech občanských, pracovních, rodinných a trestních podle ustanovení této smlouvy.

(2) Ve věcech uvedených v odstavci 1 justiční orgány poskytují právní pomoc i jiným orgánům.

(3) Jiné orgány činné ve věcech uvedených v odstavci 1 zasílají dožadání o právní pomoc prostřednictvím justičních orgánů, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

Článek 3

Způsob styku

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají navzájem prostřednictvím ministerstva spravedlnosti České socialistické republiky nebo ministerstva spravedlnosti Slovenské socialistické republiky nebo Generální prokuratury Československé socialistické republiky a ministerstva spravedlnosti nebo Prokuratury Svazu sovětských socialistických republik, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

(2) Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky nebo ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky nebo Generální prokuratura Československé socialistické republiky a ministerstvo spravedlnosti nebo Prokuratura Svazu sovětských socialistických republik se při provádění této smlouvy stýkají přímo.

Článek 4

Rozsah právní pomoci

Smluvní strany si vzájemně poskytují právní pomoc prováděním jednotlivých procesních úkonů upravených právním řádem dožadované smluvní strany, zejména vyhotovováním a zasíláním písemností, prováděním prohlídek, odnětím, zasíláním a vydáváním věcných důkazů, prováděním znaleckých posudků, výsledků účastníků, obviněných, svědků, znaleců a jiných osob, jakož i doručováním písemností.

Článek 5

Obsah a forma dožadání o právní pomoc

(1) Dožadání o právní pomoc musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) označení dožadaného orgánu,
- c) označení věci, v níž se žádá o poskytnutí právní pomoci,
- d) jména a příjmení účastníků, obviněných, obžalovaných, odsouzených nebo poškozených, místo jejich bydliště nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství, povolání a v trestních věcech také místo a datum narození a podle možnosti jména a příjmení rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,
- e) případně také jména, příjmení a adresy zástupců osob uvedených v písmenu d),
- f) předmět dožadání a další údaje potřebné k jeho vyřízení,
- g) v trestních věcech také popis a označení spáchaného činu a údaje o výši škody, byla-li činem způsobena.

(2) Dožadání o doručení písemnosti má kromě toho obsahovat přesnou adresu příjemce a označení doručované písemnosti.

(3) Dožadání musí být podepsáno a opatřeno otiskem úředního razítka dožadujícího orgánu.

(4) Pro dožadání o poskytnutí právní pomoci používají smluvní strany dvojjazyčné tiskopisy, jejichž vzory si vymění.

Článek 6

Způsob vyřízení

(1) Dožadání o právní pomoc vyřizuje dožadavý justiční orgán podle právního řádu svého státu. Na žádost dožadujícího orgánu však může dožadavý justiční orgán použít předpisů o řízení dožadující smluvní strany, pokud nejsou v rozporu s právním řádem jeho státu.

(2) Není-li dožadavý justiční orgán příslušný pro vyřízení dožadání, postoupí je příslušnému justičnímu orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Na žádost dožadujícího orgánu dožadavý orgán oznámí včas dožadujícímu orgánu a účastníkům řízení, majícím na tom zájem, místo a čas vyřizování dožadání, aby se ho mohli zúčastnit v souladu s právním řádem dožadané smluvní strany.

(4) Není-li známa přesná adresa osoby uvedené v dožadání, dožadavý orgán učiní v souladu se svým právním řádem potřebná opatření ke zjištění adresy.

(5) Po vyřízení dožadání vrátí dožadavý justiční orgán písemnosti dožadujícímu orgánu; nebylo-li možno právní pomoc poskytnout, dožadavý justiční orgán sdělí důvody, které brání vyřízení dožadání, a současně vrátí písemnosti dožadujícímu orgánu.

Článek 7

Předvolání svědků a znalců a jejich ochrana

(1) Svědek nebo znalec, který se na předvolání doručené justičním orgánem dožadané smluvní strany dostaví před justiční orgán dožadující smluvní strany, nemůže být bez ohledu na své státní občanství na jejím území stíhán podle trestních ani správních předpisů, ani vzat do vazby, ani na něm nemůže být vykonán trest za čin, spáchaný před překročením jejích státních hranic. Tyto osoby nemohou být také stíhány, vzaty do vazby ani na nich nemůže být vykonán trest v souvislosti s jejich svědeckou výpovědí nebo znaleckým posudkem nebo v souvislosti s trestní věcí, která je předmětem řízení.

(2) Svědek nebo znalec pozbude ochrany podle odstavce 1, neopustí-li území dožadující smluvní strany do týdne po tom, kdy mu vyslýchající justiční orgán sdělí, že jeho přítomnost už není potřebná, ačkoliv tak mohl učinit. Do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou tato osoba nemohla opustit území dožadující smluvní strany bez svého zavinění.

(3) Svědek nebo znalec má právo na náhradu nákladů cesty a pobytu v cizině a na úhradu ušlého výdělku za dobu, kdy nemohl pracovat; znalec mimo to má právo na znalečné. V předvolání musí být uvedeno, na náhradu jakých nákladů mají předvolané osoby právo; na jejich žádost justiční orgán dožadující smluvní strany vyplatí zálohu na krytí příslušných výdajů.

(4) Předvolání svědka nebo znalce, který má pobyt na území jedné smluvní strany, k justičnímu orgánu druhé smluvní strany nesmí obsahovat pohrůžku použití donucovacích prostředků pro případ nedostavení se.

Článek 8

Dožadání o doručení písemností

(1) Dožadavý justiční orgán doručuje podle předpisů pro doručování písemností platných v jeho státě, je-li doručovaná písemnost vyhotovena v jeho jazyce nebo opatřena ověřeným překladem. Jinak odevzdá písemnost adresátu, je-li ji ochoten dobrovolně přijmout.

(2) Nemůže-li být písemnost doručena na adresu, která je uvedena v dožadání, dožadavý justiční orgán učiní sám opatření potřebná ke zjištění adresy. Není-li zjištěná adresa dožadavým justičním orgánem možná, uvědomí o tom dožadující orgán a vrátí mu písemnost, která měla být doručena.

Článek 9

Doklad o doručení písemností

Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným otiskem úředního razítka,

datem a podpisem pracovníka doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem, kterým se prokáže způsob, místo a čas doručení.

Článek 10

Oprávnění diplomatických misí a konzulárních úřadů

(1) Smluvní strany jsou oprávněny doručovat písemnosti vlastním občanům prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

(2) Smluvní strany jsou oprávněny vyslýchat vlastní občany prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

(3) V případech uvedených v předcházejících odstavcích není možno použít donucovacích prostředků ani jimi hrozit.

Článek 11

Platnost listin

(1) Listiny, které byly na území jedné smluvní strany vyhotoveny nebo ověřeny justičním nebo jiným orgánem nebo zvláště k tomu zmocněnou osobou v rámci jejich pravomoci a v předepsané formě a byly opatřeny otiskem úředního razítka, se na území druhé smluvní strany používají bez dalšího ověření. To se vztahuje také na listiny občanů, jejichž podpis je ověřen podle předpisů platných na území příslušné smluvní strany.

(2) Listiny, které jsou na území jedné smluvní strany považovány za veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také na území druhé smluvní strany.

Zasílání dokladů o osobním stavu a jiných písemností

Článek 12

Žádosti občanů jedné smluvní strany o vyhotovení a zaslání výpisů z matrik, dokladů o vzdělání, o délce zaměstnání nebo jiných písemností, týkajících se osobních nebo majetkových práv a zájmů těchto občanů, se zasílají orgánům druhé smluvní strany diplomatickou cestou. Tyto orgány vyhotoví písemnosti v souladu s právním řádem svého státu a zasílají je bezplatně a bez překladu diplomatickou cestou druhé smluvní straně. Orgán příslušný podle bydliště žadatele mu předá písemnost a současně od něho vybere vynaložené náklady v rozsahu stanoveném právním řádem smluvní strany, na jejímž území žadatel žije. Vybrané náklady náleží smluvní straně, jejíž orgán je vybral.

Článek 13

(1) Matriční úřady jedné smluvní strany zasílají na žádost orgánů druhé smluvní strany pro úřední potřebu výpisy z matrik.

(2) Výpisy z matrik zasílané podle tohoto článku se pořizují bezplatně a zasílají bez překladu diplomatickou cestou.

Článek 14

Právní informace

Ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky nebo ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky nebo Generální prokuratura Československé socialistické republiky na jedné straně a ministerstvo spravedlnosti nebo Prokuratura Svazu sovětských socialistických republik na druhé straně si navzájem na žádost poskytují informace o právním řádu, který platí nebo platil v jejich státě, a o praxi justičních orgánů při jeho používání.

Článek 15

Zjišťování adres a jiných údajů

(1) Smluvní strany si navzájem na žádost poskytují, v souladu se svým právním řádem, pomoc při zjišťování adres osob zdržujících se na jejich území, je-li to potřebné k uplatnění práv jejich občanů. Dožadující smluvní strana zároveň sdělí jí dostupné údaje potřebné pro zjištění adresy osoby uvedené v žádosti.

(2) Justiční orgány jedné smluvní strany poskytují pomoc justičním orgánům druhé smluvní strany při zjištění zaměstnání a příjmů osob, které mají pobyt na jejím území a proti kterým je u justičního orgánu dožadující smluvní strany uplatněn nárok na výživné.

Článek 16

Jazyk

(1) Při vzájemném styku při provádění této smlouvy používá ministerstvo spravedlnosti ČSR nebo ministerstvo spravedlnosti SSR nebo Generální prokuratura ČSSR český nebo slovenský jazyk a ministerstvo spravedlnosti nebo Prokuratura SSSR ruský jazyk.

(2) Dožádání a jiné žádosti zasílané podle této smlouvy a písemnosti k nim přiložené se vyhotovují v ruském jazyku, jsou-li určeny orgánům v ČSSR, a v českém nebo slovenském jazyku, jsou-li určeny orgánům v SSSR, pokud není v této smlouvě stanoveno jinak.

Článek 17

Náklady spojené s poskytnutím právní pomoci

(1) Dožádaná smluvní strana nebude požadovat náhradu nákladů vzniklých při poskytování právní pomoci. Smluvní strany nesou samy všechny náklady vzniklé při poskytnutí právní pomoci na jejich území.

(2) Dožádaný justiční orgán uvědomí dožadující orgán o výši nákladů. Vymůže-li dožadující

orgán tyto náklady od osoby povinné je nahradit, náleží získané částky smluvní straně, která je vymohla.

ODDÍL II

PRÁVNÍ VZTAHY VE VĚCECH OBČANSKÝCH A RODINNÝCH

Článek 18

Obecné ustanovení

Bylo-li zahájeno řízení o téže věci mezi týmiž účastníky u soudů obou smluvních stran, jejichž pravomoc je dána podle této smlouvy, nebo, v případech touto smlouvou neupravených, u soudů obou smluvních stran, jejichž pravomoc je dána podle právního řádu příslušné smluvní strany, soud, který řízení zahájil později, řízení zastaví.

ČÁST I

VĚCI OSOBNÍHO STAVU

Článek 19

Způsobilost k právům a právním úkonům

(1) Způsobilost fyzické osoby k právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

(2) Způsobilost právnické osoby k právům a právním úkonům se řídí právním řádem smluvní strany, podle kterého byla zřízena.

Zbavení, omezení a vrácení způsobilosti k právním úkonům

Článek 20

S výjimkou ustanovení článku 21, ke zbavení a omezení způsobilosti k právním úkonům je dána pravomoc soudu smluvní strany, jejímž občanem je osoba, o jejíž způsobilosti se má rozhodnout.

Článek 21

(1) Jestliže soud smluvní strany zjistí, že u občana jedné smluvní strany, který má bydliště na území druhé smluvní strany, jsou důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, uvědomí o tom soud smluvní strany, jejímž občanem je osoba, o jejíž způsobilosti k právním úkonům se má rozhodnout; to platí v tom případě, kdy soud učinil dočasná opatření potřebná k ochraně tohoto občana a jeho majetku.

(2) Jestliže soud smluvní strany, kterému byly oznámeny důvody pro zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům, nezahájí do tří měsíců řízení nebo se v této lhůtě nevyjádří, provede řízení o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům soud té smluvní strany, na je-

ímž území má tento občan bydliště. V tomto případě může být rozhodnuto o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům pouze z důvodů stanovených právními řády obou smluvních stran. Rozhodnutí o zbavení nebo omezení způsobilosti k právním úkonům se zašle příslušnému soudu druhé smluvní strany.

Článek 22

Ustanovení článků 20 a 21 se použijí obdobně také při vrácení způsobilosti k právním úkonům.

Článek 23

Prohlášení za nezvěstného nebo mrtvého a důkaz smrti

(1) Pro prohlášení osoby za nezvěstnou nebo mrtvou a pro řízení o důkazu smrti je dána pravomoc justičních orgánů smluvní strany, jejímž občanem byla osoba v době, kdy podle posledních zpráv byla na živu.

(2) Justiční orgány jedné smluvní strany mohou prohlásit občana druhé smluvní strany za nezvěstného nebo mrtvého a také zjistit jeho smrt na návrh osob majících bydliště na jejím území a majících na tom zájem, jejichž práva a zájmy se opírají o právní řád této smluvní strany.

(3) V řízení o prohlášení za nezvěstného nebo mrtvého nebo v řízení o důkazu smrti používají justiční orgány smluvních stran právního řádu svého státu.

ČÁST II

RODINNÉ VĚCI

Článek 24

Uzavření manželství

(1) Podmínky uzavření manželství se řídí pro každého z budoucích manželů právním řádem smluvní strany, jejímž je občanem. Musí být však dodržena ustanovení právního řádu smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá, o podmínkách uzavření manželství.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se manželství uzavírá.

Článek 25

Osobní a majetkové vztahy manželů

(1) Osobní a majetkové vztahy manželů se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území mají společné bydliště.

(2) Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany a mají-li přitom oba manželé stejné státní občanství, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem té smluvní strany, jejímiž občany jsou.

(3) Je-li jeden z manželů občanem jedné smluvní strany a druhý druhé smluvní strany a má-li jeden z nich bydliště na území jedné a druhý na území druhé smluvní strany, řídí se jejich osobní a majetkové vztahy právním řádem smluvní strany, na jejímž území měli své poslední společné bydliště.

(4) Neměli-li manželé, na něž se vztahuje ustanovení odstavce 3, společné bydliště na území žádné ze smluvních stran, použije se právního řádu smluvní strany, jejímž soudu byl podán návrh.

(5) K řízení o osobních a majetkových vztazích manželů je dána pravomoc orgánů smluvní strany, jejíž právní řád má být použit podle odstavců 1, 2 a 3. V případě uvedeném v odstavci 4 je dána pravomoc soudů obou smluvních stran.

Rozvod

Článek 26

(1) Rozvod manželství se řídí právním řádem smluvní strany, jejímiž občany jsou manželé v době podání návrhu.

(2) Je-li jeden z manželů občanem jedné smluvní strany a druhý druhé smluvní strany, použije se právní řád smluvní strany, u jejíhož orgánu řízení o rozvod probíhá.

Článek 27

(1) K rozvodu manželství v případě uvedeném v článku 26 odst. 1 je dána pravomoc orgánů té smluvní strany, jejímiž občany jsou manželé v době podání návrhu. Mají-li oba manželé v době podání návrhu bydliště na území druhé smluvní strany, je dána pravomoc také orgánů této smluvní strany.

(2) K rozvodu manželství v případě uvedeném v článku 26 odst. 2 je dána pravomoc orgánů té smluvní strany, na jejímž území mají oba manželé bydliště. Má-li jeden z manželů bydliště na území jedné smluvní strany a druhý na území druhé smluvní strany, je k rozvodu manželství dána pravomoc orgánů obou smluvních stran.

Článek 28

Prohlášení manželství za neplatné a určení, zda tu manželství je, či není

(1) Prohlášení manželství za neplatné a určení, zda tu manželství je, či není, se řídí právním řádem smluvní strany, který byl podle článku 24 použit při uzavření manželství.

(2) Pravomoc orgánů ve věcech prohlášení manželství za neplatné a určení, zda tu manželství je, či není, se řídí podle ustanovení článku 25.

Článek 29

Určení a popření otcovství

(1) Určení a popření otcovství se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území se dítě narodilo.

(2) Pokud jde o formu uznání otcovství, stačí, vyhovuje-li právnímu řádu smluvní strany, na jejímž území k uznání dochází.

(3) K rozhodování ve věcech určení a popření otcovství je dána pravomoc soudů smluvní strany, na jejímž území má dítě bydliště.

Článek 30

Právní vztahy mezi rodiči a dětmi

(1) Právní vztahy mezi rodiči a dětmi se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území dítě trvale žije.

(2) Nárok na výživné od zletilých dětí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má bydliště osoba, která nárok na výživné uplatňuje.

(3) K rozhodování o právních vztazích mezi rodiči a dětmi je dána pravomoc soudů smluvní strany, jejíž právní řád se použil podle odstavců 1 a 2.

Poručenství a opatrovnictví

Článek 31

(1) Zřízení nebo zrušení poručenství nebo opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba, které má být poručenství nebo opatrovnictví zřízeno nebo zrušeno.

(2) Právní vztahy mezi poručníkem nebo opatrovníkem a osobou, které je poručenství nebo opatrovnictví zřízeno, se řídí právním řádem smluvní strany, jejíž orgán poručníka nebo opatrovníka ustanovil.

(3) Povinnost přijmout poručenství nebo opatrovnictví se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osoba, která se má stát poručníkem nebo opatrovníkem.

(4) Poručníkem nebo opatrovníkem osoby, která je občanem jedné smluvní strany, může být ustanoven občan druhé smluvní strany, má-li bydliště na území smluvní strany, kde se bude poručenství nebo opatrovnictví vykonávat.

Článek 32

K zřízení nebo zrušení poručenství a opatrovnictví je dána pravomoc orgánů smluvní strany, jejímž občanem je osoba, které se poručenství nebo opatrovnictví zřizuje nebo zrušuje, pokud tato smlouva nestanoví něco jiného.

Článek 33

(1) Je-li třeba učinit nezbytná poručenská nebo opatrovnická opatření na ochranu zájmů občana jedné smluvní strany, který má bydliště, přechodný pobyt nebo majetek na území druhé smluvní strany, orgán této smluvní strany uvědomí o tom bezodkladně orgán, jehož pravomoc je dána podle článku 32.

(2) V neodkladných případech může orgán druhé smluvní strany sám učinit přiměřená dočasná opatření podle svého právního řádu, avšak musí bezodkladně uvědomit orgán, jehož pravomoc je dána podle článku 32. Tato opatření zůstávají v platnosti až do doby, kdy orgán uvedený v článku 32 přijme jiné rozhodnutí.

Článek 34

(1) Orgán, jehož pravomoc je dána podle článku 32, může přenést poručenství nebo opatrovnictví na orgán druhé smluvní strany, jestliže osoba, které bylo zřízeno poručenství nebo opatrovnictví, má na území této smluvní strany bydliště, přechodný pobyt nebo majetek. Přenesení poručenství nebo opatrovnictví se stane účinným, jakmile požadovaný orgán poručenství nebo opatrovnictví převezme a uvědomí o tom požadující orgán.

(2) Orgán, který podle odstavce 1 poručenství nebo opatrovnictví převzal, vykonává je podle právního řádu svého státu. Nemá však právo rozhodovat v otázkách, které se týkají osobního stavu osoby, které bylo poručenství nebo opatrovnictví zřízeno, může však dát svolení k uzavření manželství, které je zapotřebí podle právního řádu smluvní strany, jejímž občanem je tato osoba.

Článek 35**Osvojení**

(1) Osvojení nebo jeho zrušení se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem je osvojitel v době podání návrhu na osvojení nebo na jeho zrušení.

(2) Je-li dítě občanem druhé smluvní strany, je třeba pro osvojení nebo jeho zrušení souhlasu zákonného zástupce a příslušného státního orgánu, jakož i souhlasu dítěte, vyžaduje-li to právní řád smluvní strany, jejímž je dítě občanem.

(3) Je-li dítě oživeno manžely, z nichž jeden je občanem jedné smluvní strany a druhý občanem druhé smluvní strany, řídí se osvojení nebo jeho zrušení ustanoveními právních řádů obou smluvních stran.

(4) K řízení ve věcech osvojení nebo jeho zrušení je dána pravomoc orgánů smluvní strany, jejímž občanem je osvojitel v době podání návrhu na osvojení nebo jeho zrušení. V případě

uvedeném v odstavci 3 je dána pravomoc orgánu té smluvní strany, na jejímž území manželé mají nebo měli poslední společné bydliště nebo přechodný pobyt.

ČÁST III**MAJETKOVÉ VĚCI****Článek 36****Forma právních úkonů**

(1) Forma právního úkonu se řídí právním řádem smluvní strany, kterým se řídí samotný právní úkon. Stačí však, bylo-li učiněno zadost právnímu řádu místa, kde došlo k právnímu úkonu.

(2) Forma právního úkonu, týkajícího se nemovitostí, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území je nemovitost.

Článek 37**Vlastnické právo**

Vlastnické právo k nemovitostem se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území nemovitost leží. K rozhodování ve věcech týkajících se nemovitostí je dána pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

Článek 38**Náhrada škody**

(1) Nároky na náhradu škody, nejde-li o porušení povinností vyplývajících ze smluv a jiných právních úkonů, se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území došlo k jednání nebo k události zakládající nárok na náhradu škody.

(2) Jestliže ten, kdo škodu způsobil, i poškozený jsou občany stejné smluvní strany, nárok na náhradu škody se řídí právním řádem této smluvní strany.

(3) K řízení ve věcech podle tohoto článku je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území došlo k jednání nebo události, zakládající nárok na náhradu škody. Poškozený může podat návrh také u soudu smluvní strany, na jejímž území má odpůrce bydliště.

ČÁST IV**DĚDICKÉ VĚCI****Článek 39****Zásada rovnosti**

Občané jedné smluvní strany mohou nabývat majetek nebo práva na území druhé smluvní strany děděním ze zákona nebo ze závěti za stejných podmínek a ve stejném rozsahu jako její vlastní občané.

Článek 40**Dědické právo**

(1) Dědění movitého majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území měl zůstavitel poslední bydliště.

(2) Dědění nemovitého majetku se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se nemovitý majetek nachází.

(3) Posouzení toho, zda majetek, který je předmětem dědění, se považuje za movitý nebo za nemovitý, se řídí právním řádem té smluvní strany, na jejímž území se majetek nachází.

Článek 41**Odúmrť**

Není-li podle právního řádu smluvní strany, kterým se řídí dědění, dědiců, přechází movitý majetek, který je předmětem dědění, na smluvní stranu, jejímž občanem byl zůstavitel v době smrti, a nemovitý majetek, který je předmětem dědění, na smluvní stranu, na jejímž území se nachází.

Článek 42**Závěť**

(1) Způsobilost zřít nebo zrušit závěť, právní účinky vad projevu vůle, jakož i způsoby popření platnosti závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž byl zůstavitel občanem v době zřízení nebo zrušení závěti.

(2) Forma závěti se řídí právním řádem smluvní strany, jejímž občanem byl zůstavitel v době, kdy závěť učinil. Stačí však, vyhoví-li právnímu řádu smluvní strany, na jejímž území byla závěť učiněna. Totéž platí o formě zrušení závěti.

Článek 43**Pravomoc v dědických věcech**

(1) K projednání movitého dědictví je dána pravomoc justičních orgánů smluvní strany, na jejímž území měl zůstavitel bydliště v době své smrti.

(2) K projednání nemovitého dědictví je dána pravomoc justičních orgánů smluvní strany, na jejímž území toto dědictví je.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 platí také pro projednání sporů, které vzniknou v souvislosti s projednáváním dědictví.

Článek 44**Oprávnění diplomatické mise nebo konzulárního úřadu v dědických věcech**

V dědických věcech včetně dědických sporů jsou diplomatické mise nebo konzulární úřady

smluvních stran oprávněny zastupovat, s výjimkou práva odmítnout dědictví, bez zvláštní plné moci, před orgány druhé smluvní strany občany svého státu, pokud jsou tyto občané nepřítomní nebo si neustanoví zástupce.

Opatření k zajištění dědictví**Článek 45**

(1) Orgány obou smluvních stran učiní podle svého právního řádu opatření nutná k zajištění nebo ke správě dědictví, které na jejich území zanechal občan druhé smluvní strany.

(2) O opatřeních učiněných podle odstavce 1 bude bezodkladně uvědoměna diplomatická mise nebo konzulární úřad druhé smluvní strany, který může být přítomen provedení těchto opatření. Na návrh diplomatické mise nebo konzulárního úřadu mohou být opatření učiněná podle odstavce 1 změněna, zrušena nebo odložena.

(3) Na žádost justičního orgánu, jehož pravomoc k projednání dědictví je dána, mohou být opatření učiněná podle odstavce 1 změněna, zrušena nebo odložena.

Článek 46

Zemře-li občan jedné smluvní strany v době krátkodobého pobytu na území druhé smluvní strany, věci, které měl u sebe, se po provedení jejich soupisu předají, bez jakéhokoli řízení, diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany, jejímž byl občanem. Tyto věci mohou být vyvezeny ze státu, ve kterém občan zemřel, pouze v souladu s právním řádem tohoto státu.

Článek 47**Otevření závěti**

Otevření a vyhlášení závěti provádí justiční orgán smluvní strany, na jejímž území závěť je. Je-li k řízení o dědictví dána pravomoc justičního orgánu druhé smluvní strany, zašle se mu ověřená kopie závěti a protokol o jejím otevření a vyhlášení.

Článek 48**Vydání dědictví**

Má-li být po skončení dědického řízení na území jedné smluvní strany movitý majetek, který je předmětem dědění, nebo částka získaná prodejem movitého nebo nemovitého majetku, který je předmětem dědění, předána dědicům, jejichž bydliště nebo přechodný pobyt je na území druhé smluvní strany, a nelze-li jim nebo jejich zástupcům tento majetek nebo tuto částku přímo vydat, předá se majetek, který je předmětem dědění, nebo částka získaná jeho prodejem diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu této smluvní strany za podmínky, že:

a) státní notářství vyzvalo zůstavitelovy věřitele, je-li to stanoveno právním řádem státu,

kde je majetek, který je předmětem dědění, aby uplatnili své nároky ve lhůtě tří měsíců;

- b) všechny dědické poplatky a všechny uplatněné nároky byly zajištěny nebo zaplacený;
- c) příslušné orgány daly souhlas k vývozu věcí náležejících do dědictví nebo k převodu částek získaných jejich prodejem, je-li takový souhlas nutný.

ČÁST V

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 49

Osvobození od jistoty za náklady řízení

Občanům smluvních stran, kteří vystupují před soudy druhé smluvní strany a kteří mají bydliště nebo přechodný pobyt na území jedné ze smluvních stran, nelze uložit složení jistoty za náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že nemají na území druhé smluvní strany bydliště nebo přechodný pobyt.

Osvobození od poplatků a záloh

Článek 50

(1) Občanům jedné smluvní strany se na území druhé smluvní strany přiznává osvobození od soudních a notářských poplatků a záloh, jakož i bezplatná právní pomoc, za stejných podmínek jako občanům druhé smluvní strany.

(2) Úlevy podle odstavce 1 se vztahují na všechny procesní úkony v dané věci včetně výkonu rozhodnutí.

Článek 51

(1) Úlevy podle článku 50 se přiznávají na základě osvědčení o osobních, rodinných a majetkových poměrech žadatele. Toto osvědčení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel bydliště nebo přechodný pobyt.

(2) Jestliže žadatel nemá bydliště ani přechodný pobyt na území smluvních stran, postačí osvědčení vydané příslušnou diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem smluvní strany, jejíž je žadatel občanem.

(3) Orgán, který rozhoduje o žádosti o úlevy, může od orgánu, který osvědčení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

Článek 52

(1) Občan jedné smluvní strany, který žádá na území druhé smluvní strany žádat o přiznání úlev podle článku 50, může žádost podat prostřednictvím příslušného orgánu svého státu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným podle článku 51 a dalšími doklady předloženými žadatelem příslušnému orgánu druhé smluvní strany způsobem stanoveným v článku 3.

(2) Zároveň s žádostí o přiznání úlev podle článku 50 může být podán také návrh na zahájení řízení a také žádost o ustanovení zástupce nebo další případné žádosti.

ODDÍL III

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 53

Uznání rozhodnutí v nemajetkových věcech

(1) Pravomocná rozhodnutí v nemajetkových věcech, která vydaly justiční orgány jedné smluvní strany, jsou uznávána na území druhé smluvní strany bez dalšího řízení, jestliže justiční orgány této druhé smluvní strany nevydaly dříve v této věci rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo není-li podle této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno, dána výlučná pravomoc justičních orgánů této smluvní strany.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahují obdobně také na rozhodnutí o poručenství a opatrovnictví a rozhodnutí o rozvodu manželství, která vydaly orgány příslušné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území byla vydána.

Článek 54

Uznání a výkon rozhodnutí v majetkových věcech

(1) Smluvní strany za podmínek stanovených v této smlouvě uznávají a vykonávají tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- a) rozhodnutí justičních orgánů v občanských, pracovních a rodinných věcech majetkové povahy, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech (dále jen „rozhodnutí“),
- b) rozhodnutí soudů v trestních věcech týkající se náhrady škody.

(2) Rozhodnutí uvedená v písmenu a) se uznávají a vykonávají, jestliže se týkají právních vztahů vzniklých po 9. květnu 1958, tj. po vstupu v platnost Smlouvy mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 31. srpna 1957. Rozhodnutí uvedená v písmenu b) se uznávají a vykonávají, byla-li vydána po vstupu v platnost uvedené smlouvy.

Článek 55

Návrh na výkon rozhodnutí

(1) Návrh na výkon rozhodnutí se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Tento soud postoupí návrh způsobem stanoveným v článku 3 soudu příslušnému o návrhu rozhodnout. Má-li navrhovatel výkonu rozhodnutí by-

dliště nebo přechodný pobyt na území smluvní strany, kde má být rozhodnutí vykonáno, může být návrh podán také přímo u příslušného soudu této smluvní strany.

(2) Náležitosti návrhu na výkon rozhodnutí se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má být výkon proveden.

(3) K návrhu se připojí:

- a) rozhodnutí nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí spolu s potvrzením o nabytí právní moci a vykonatelnosti nebo o vykonatelnosti před nabytím právní moci, pokud to nevyplývá z rozhodnutí samého,
- b) potvrzení o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl řádně a včas předvolán k řízení a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen.

(4) Návrh na výkon rozhodnutí a jeho přílohy je třeba opatřit ověřeným překladem do jazyka dožadáné smluvní strany; zasílají se s potřebným množstvím stejnopisů tak, aby jeden stejnopis zůstal u justičního orgánu, který bude rozhodovat o výkonu, a každý účastník dostal jeden stejnopis.

Způsob uznání a výkonu rozhodnutí

Článek 56

(1) K uznání a nařízení výkonu rozhodnutí ve věcech uvedených v článku 54 je dána pravomoc soudu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno.

(2) Soud, který rozhoduje o uznání a nařízení výkonu rozhodnutí, se omezí na zjištění, zda jsou splněny podmínky stanovené touto smlouvou. Zjistí-li, že tyto podmínky jsou splněny, nařídí výkon rozhodnutí.

Článek 57

Vzniknou-li u soudu při vydávání rozhodnutí o výkonu rozhodnutí pochybnosti, může předvolat navrhovatele, vyžádat si od něho vysvětlení nebo mu uložit povinnost odstranit nedostatky návrhu. Může rovněž vyslechnout povinného k podstatě návrhu a vyžádat si vysvětlení od soudu, který rozhodnutí vydal.

Článek 58

(1) Výkon se řídí právním řádem smluvní strany, na jejímž území má být výkon proveden.

(2) Povinný může vznést u soudu, který nařídil výkon rozhodnutí, námitky jak proti jeho přípustnosti, tak i proti nárokům přiznaným rozhodnutím, avšak pouze tehdy, je-li to přípustné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno.

Článek 59

Náklady výkonu rozhodnutí

Náklady výkonu rozhodnutí se určí podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí vykonáno.

Článek 60

Odmítnutí uznání a výkonu rozhodnutí

Uznání a výkon rozhodnutí uvedených v článku 54 může být odmítnut, jestliže:

- a) podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, nenabylo právní moci nebo není vykonatelné, s výjimkou rozhodnutí, která jsou vykonatelná před nabytím právní moci;
- b) podle právního řádu třeba jen jedné smluvní strany marně uplynula lhůta k výkonu rozhodnutí;
- c) navrhovatel nebo odpůrce se nezúčastnil řízení v důsledku toho, že jemu nebo jeho zástupci nebylo včas a řádně doručeno předvolání nebo v důsledku toho, že předvolání bylo učiněno pouze veřejnou vyhláškou nebo jiným způsobem, který není v souladu s ustanoveními této smlouvy;
- d) bylo již o téže věci mezi týmiž účastníky na území smluvní strany, kde má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno, vydáno dříve rozhodnutí, které nabylo právní moci, nebo jestliže orgán této smluvní strany zahájil dříve řízení v téže věci;
- e) podle ustanovení této smlouvy, a v případech touto smlouvou neupravených, podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno a vykonáno, je k řízení ve věci dána výlučná pravomoc jejích orgánů.

Článek 61

Vývoz věcí a převod peněžních částek

Ustanoveními této smlouvy o výkonu rozhodnutí nejsou dotčeny právní předpisy smluvních stran o převodu peněžních částek a o vývozu předmětů získaných výkonem.

Výkon rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

Článek 62

(1) Jestliže rozhodnutí, které nabylo právní moci, vydané na území jedné smluvní strany ukládá účastníku nahradit náklady řízení, povolí příslušný soud na území druhé smluvní strany na návrh bezplatně výkon rozhodnutí k vymožení těchto nákladů.

(2) Za náklady řízení se považují také náklady spojené s překladem, a ověřením listin uvedených v článku 64.

Článek 63

Žádost o náhradu nákladů řízení, které zálohoval stát, podává soud smluvní strany, na jejímž území náklady vznikly.

Článek 64

K návrhu na výkon rozhodnutí se připojí opis rozhodnutí nebo jeho částí obsahující výrok o nákladech ověřený soudem prvního stupně a potvrzení vydané tímž soudem, že rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné.

Článek 65

(1) Návrh na výkon rozhodnutí o nákladech řízení, o kterém se má vést řízení na území druhé smluvní strany, se podává u soudu, který vydal rozhodnutí o nákladech, nebo u soudu, který o věci rozhodl v prvním stupni.

(2) Soud uvedený v odstavci 1 zašle návrh příslušnému soudu druhé smluvní strany způsobem uvedeným v článku 3.

Článek 66

Soud, který rozhoduje o návrhu na výkon rozhodnutí o nákladech řízení, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí nabylo právní moci a zda je vykonatelné. Rozhodnutí o nařízení výkonu nebo o jeho odmítnutí se vydává bez slyšení účastníků; proti tomuto rozhodnutí je možno podat opravný prostředek v souladu s právním řádem smluvní strany, na jejímž území se o návrhu rozhoduje.

ODDÍL IV

PŘÁVNÍ POMOC VE VĚCÍCH TRESTNÍCH

ČÁST I

VYDÁVÁNÍ

Článek 67

Povinnost k vydání

(1) Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této smlouvě, si budou na žádost navzájem vydávat osoby nacházející se na jejich území k trestnímu stíhání nebo k výkonu trestu.

(2) Vydání k trestnímu stíhání je přípustné pro takové činy, které jsou podle právních řádů obou smluvních stran trestné a za které může být uložen trest odnětí svobody v trvání nejmeně jednoho roku nebo trest přísnější.

(3) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle právních řádů

obou smluvních stran, za které byla vyžadována osoba odsouzena k trestu odnětí svobody na dobu nejmeně šesti měsíců nebo k trestu přísnějšímu.

Článek 68

Odmítnutí vydání

(1) K vydání nedojde, jestliže:

- a) vyžadovaná osoba je občanem dožádané smluvní strany;
- b) podle právního řádu dožádané smluvní strany v době obdržení žádosti nemůže být trestní stíhání zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán v důsledku promlčení nebo z jiného zákonného důvodu;
- c) na území dožádané smluvní strany byla vyžadovaná osoba pro týž soudně trestný čin odsouzena rozsudkem, který nabyl právní moci, nebo nabylo právní moci usnesení o zastavení řízení v téže věci;
- d) podle právního řádu jedné ze smluvních stran se trestný čin stíhá na základě soukromé žaloby (na návrh poškozeného).

(2) Vydání může být odmítnuto, jestliže soudně trestný čin, v souvislosti s nímž se o vydání žádá, byl spáchán na území dožádané smluvní strany.

(3) Je-li vydání odmítnuto, musí být dožadující smluvní straně sděleny důvody odmítnutí.

Článek 69

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) znění ustanovení zákona dožadující smluvní strany, podle kterého se jednání považuje za soudně trestný čin,
- c) podle možnosti popis vyžadované osoby, její fotografie, její osobní údaje včetně státního občanství, a údaje o bydlišti nebo přechodném pobytu,
- d) rozsah škody způsobené soudně trestným činem.

(2) K žádosti o vydání k trestnímu stíhání musí být přiložen ověřený opis zatýkacího rozkazu s vylíčením skutkového děje.

(3) K žádosti o vydání k výkonu trestu musí být přiložen ověřený opis rozsudku s doložkou o nabytí právní moci a text ustanovení trestního zákona, na jehož základě byla osoba odsouzena. Jestliže odsouzený již vykonal část trestu, oznámí se, jakou část vykonal.

(4) Žádost a její přílohy se vyhotovují podle ustanovení článku 16.

Článek 70**Doplňující údaje**

(1) Neobsahuje-li žádost o vydání všechny nutné údaje, může si dožádaná smluvní strana vyžádat doplňující údaje, k čemuž stanoví lhůtu do jednoho měsíce. Tato lhůta může být z vážných důvodů na žádost dožadující smluvní strany prodloužena.

(2) Nepředloží-li dožadující smluvní strana doplňující údaje ve stanovené lhůtě, dožádaná smluvní strana propustí zatčenou osobu.

Článek 71**Zatčení za účelem vydání**

Po obdržení žádosti učiní dožádaná smluvní strana bezodkladně opatření k zatčení vyžadované osoby, kromě těch případů, kdy k vydání nemůže dojít.

Článek 72**Zatčení před obdržением žádosti o vydání**

(1) Vyžadovaná osoba může být na žádost zatčena i před obdržением žádosti o vydání. V žádosti musí být uveden odkaz na zatýkácí rozkaz nebo rozsudek, který nabyt právní moci, a sdělení, že žádost o vydání bude předložena dodatečně. Žádost o zatčení před obdržением žádosti o vydání může být podána poštou, telegraficky nebo dálnopisem.

(2) Vyžadovaná osoba může být zatčena i bez žádosti uvedené v odstavci 1, je-li důvodné podezření, že spáchala na území druhé smluvní strany soudně trestný čin, pro který je vydání možné.

(3) O zatčení před obdržением žádosti o vydání je třeba bezodkladně uvědomit druhou smluvní stranu.

Článek 73**Propuštění zatčené osoby**

(1) Osoba zatčená podle článku 72 odst. 1 může být propuštěna, nebyla-li žádost o vydání podána do jednoho měsíce ode dne odeslání sdělení o zatčení.

(2) Osoba zatčená podle článku 72 odst. 2 musí být propuštěna, nebyla-li žádost o vydání podána do jednoho měsíce ode dne odeslání sdělení o zatčení.

Článek 74**Odklad vydání**

Je-li vyžadovaná osoba trestně stíhána nebo odsouzena za jiný soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany, může být vydání odloženo do skončení trestního stíhání, vykonání trestu nebo do upuštění od výkonu trestu.

Článek 75**Dočasné vydání**

(1) Na odůvodněnou žádost lze vyžadovanou osobu vydat dočasně, může-li mít odklad vydání podle článku 74 za následek promlčení trestního stíhání nebo může-li podstatně ztížit vyšetřování soudně trestného činu.

(2) Dočasně vydaná osoba musí být vrácena po provedení úkonu v trestní věci, pro který byla vydána, nejpozději však do tří měsíců ode dne předání. V odůvodněných případech může být lhůta prodloužena.

Článek 76**Střet žádostí o vydání**

Podá-li žádost o vydání několik států, dožádaná smluvní strana rozhodne o tom, které z těchto žádostí vyhoví.

Článek 77**Meze stíhatelnosti vydané osoby**

(1) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nelze vydanou osobu trestně stíhat nebo vykonat na ní trest za soudně trestný čin spáchaný před vydáním, pro který nebyla vydána.

(2) Vydaná osoba nemůže být rovněž vydána třetímu státu bez souhlasu dožádané smluvní strany.

(3) Souhlas není třeba, neopustí-li vydaná osoba do jednoho měsíce po skončení trestního řízení, a v případě odsouzení do jednoho měsíce po vykonání trestu nebo upuštění od výkonu trestu, území dožadující smluvní strany nebo se tam dobrovolně vrátí. Do této lhůty se nezapočítává doba, během které vydaná osoba bez svého zavinění nemohla opustit území dožadující smluvní strany.

Článek 78**Provedení vydání**

Dožádaná smluvní strana sdělí dožadující smluvní straně místo a čas vydání. Nepřevezme-li dožadující smluvní strana osobu, která má být vydána, do patnácti dnů od stanoveného dne vydání, musí být tato osoba propuštěna.

Článek 79**Opakované vydání**

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a vrátí-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána bez předložení dokladů uvedených v článcích 69 a 70.

Článek 80

Sdělení výsledků trestního řízení

Smluvní strany si navzájem sdělují výsledky trestního řízení vedeného proti osobě jim vydané. Na žádost se zašle také opis konečného rozhodnutí.

Článek 81

Průvoz

(1) Smluvní strana povolí na žádost druhé smluvní strany přes své území průvoz osob vydaných druhé smluvní straně třetím státem.

(2) Žádost o povolení průvozu se podává a projednává stejným způsobem jako žádost o vydání.

(3) Smluvní strany nejsou povinny povolit průvoz osob, k jejichž vydání nemůže podle této smlouvy dojít.

(4) Dožádaná smluvní strana povolí průvoz způsobem, který považuje za nejvhodnější.

Článek 82

Náklady vydání a průvozu

Náklady vzniklé vydáním nese smluvní strana, na jejímž území vznikly, a náklady vzniklé průvozem ta smluvní strana, která žádala průvoz.

ČÁST II

PŘEVZETÍ TRESTNÍHO STÍHÁNÍ

Článek 83

Závazek převzít trestní stíhání

(1) Každá smluvní strana se zavazuje na žádost druhé smluvní strany stíhat podle svého právního řádu vlastní občany podezřelé, že na území smluvní strany spáchali trestný čin — podle právního řádu ČSSR trestný čin nebo přečin.

(2) Povinnost stíhat podle vlastního právního řádu se vztahuje i na taková porušení práva, která se podle právního řádu dožadující smluvní strany stíhají jako trestné činy (podle právního řádu ČSSR jako trestné činy nebo přečiny), a podle právního řádu dožádané smluvní strany jen jako správní přestupky.

(3) Vyplývají-li z soudně trestného činu, jehož stíhání se přebírá, občanskoprávní nároky osob poškozených soudně trestným činem, stnou se, byl-li podán návrh na náhradu škody, součástí převzatého řízení.

Článek 84

Žádost o převzetí trestního stíhání

(1) Žádost o převzetí trestního stíhání musí obsahovat:

a) označení dožadujícího orgánu;

b) popis činu, v souvislosti s nímž se žádost o stíhání podává;

c) co možná nejpřesnější vyznačení doby a místa spáchání činu;

d) znění ustanovení zákona dožadující smluvní strany, na jehož základě se jednání považuje za trestný čin nebo přečin, jakož i dalších zákonných ustanovení, která mají podstatný význam pro řízení;

e) jméno a příjmení podezřelého, jeho státní občanství, jakož i jeho další osobní údaje;

f) oznámení poškozených v trestním řízení zahajovaném na návrh poškozeného, jakož i návrhy na náhradu škody;

g) rozsah škody způsobené soudně trestným činem.

K žádosti se přikládají trestní spisy a důkazy, které má k dispozici dožadující smluvní strana.

(2) Žádost a její přílohy se vyhotovují podle ustanovení článku 16.

(3) Je-li obviněný v době podání žádosti o stíhání ve vazbě na území dožadující smluvní strany, převezse se na území dožádané smluvní strany.

Článek 85

Sdělení výsledků trestního stíhání

Dožádaná smluvní strana je povinna uvědomit dožadující smluvní stranu o konečném rozhodnutí. Na žádost dožadující smluvní strany zašle se opis konečného rozhodnutí.

Článek 86

Důsledky rozhodnutí

Byla-li podle článku 83 smluvní straně podána žádost o stíhání, nemůže být po právní moci rozsudku nebo po přijetí jiného konečného rozhodnutí orgánem dožádané smluvní strany zahájeno řízení v trestní věci před orgány dožadující smluvní strany, a bylo-li již dříve zahájeno, musí být zastaveno.

ČÁST III

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 87

Dodání osob ve vazbě

(1) Jestliže je nezbytné vyslechnout jako svědky osoby, které jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody na území druhé smluvní strany, orgány uvedené v článku 3 odst. 1 mohou povolit jejich dodání na území dožadující smluvní strany za podmínky, že tyto osoby budou drženy ve vazbě a budou vráceny v nejkratší době po výslechu.

[2] Vznikne-li nutnost vyslechnout jako svědky osoby, které jsou ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody ve třetím státě, orgány dožádané smluvní strany uvedené v článku 3 odst. 1 povolí průvoz těchto osob územím svého státu s dodržením ustanovení článku 7 odst. 1 a 2.

Článek 88

Předání věcí

[1] Smluvní strany se zavazují navzájem si na žádost předávat:

- a) věci, které byly použity ke spáchání soudně trestného činu, pro který je vydání podle této smlouvy možné, věci, které byly určeny ke spáchání činu, které pachatel činem získal nebo jako odměnu za něj, popřípadě, které pachatel nabyl za věci takto získané,
- b) věci, které mohou sloužit jako důkazy v trestním řízení; tyto věci se předávají i v tom případě, kdy k vydání pachatele nemůže dojít z důvodu jeho smrti, útěku nebo z jiného důvodu.

[2] Potřebuje-li nutně dožádaná smluvní strana věci jako důkazy v trestním řízení, může být jejich předání odloženo do skončení řízení.

[3] Práva třetích osob k předaným věcem zůstávají zachována. Po skončení řízení musí být tyto věci bezplatně vráceny smluvní straně, která je předala.

Článek 89

Sdělování odsouzení a výpisy z trestního rejstříku

[1] Smluvní strany si každoročně vzájemně sdělují informace o rozsudcích, které nabyly právní moci a které byly vyneseny soudy jedné smluvní strany nad občany druhé smluvní strany, a zároveň přijímají opatření k zaslání pořizovaných otisků prstů odsouzených.

[2] Smluvní strany si vzájemně na žádost bezplatně sdělují informace z rejstříku trestů

Z plné moci
prezidenta Československé
socialistické republiky:

Lovětínský v. r.

týkající se osob odsouzených dříve jejich soudy, vede-li se na území dožadující smluvní strany proti těmto osobám trestní stíhání.

ODDÍL V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 90

Tato smlouva podléhá ratifikaci.

Článek 91

[1] Tato smlouva vstoupí v platnost uplynutím třicátého dne od výměny ratifikačních listin a zůstane v platnosti po dobu pěti let.

[2] Nevypoví-li žádná ze smluvních stran tuto smlouvu nejmeně šest měsíců před uplynutím uvedené pětileté lhůty, prodlužuje se její platnost na dobu neurčitou a smlouva zůstane v platnosti dokud ji jedna ze smluvních stran nevypoví. Výpověď musí být oznámena jeden rok předem.

Článek 92

Dnem vstupu této smlouvy v platnost pozbývá platnosti Smlouva mezi Československou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních z 31. srpna 1957.

Článek 93

Pokud Konzulární úmluva mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik z 27. dubna 1972 odkazuje na Smlouvu mezi Československou socialistickou republikou a Svazem sovětských socialistických republik o právní pomoci ve věcech občanských, rodinných a trestních, rozumí se tímto odkazem, po jejím vstupu v platnost, odkaz na tuto smlouvu.

Dáno v Moskvě dne 12. srpna 1982 ve dvou vyhotoveních, každé v českém a ruském jazyku, přičemž oba texty mají stejnou platnost.

Z plné moci
prezidia Nejvyššího sovětu Svazu
sovětských socialistických
republik:

Terebilov v. r.

96

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 19. května 1983

**o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou
o právní pomoci ve věcech občanských a trestních**

Dne 23. dubna 1982 byla v Nikósii podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech občanských a trestních.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a

prezident republiky ji ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Nikósii dne 18. dubna 1983.

Smlouva vstoupila v platnost na základě svého článku 48 odstavce 2 dnem 18. května 1983.

Český překlad Smlouvy se vyhláší současně.

První náměstek:

Rehořek v. r.

SMLOUVA

**mezi Československou socialistickou republikou a Kyprskou republikou o právní pomoci ve věcech
občanských a trestních**

Prezident Československé socialistické republiky a prezident Kyprské republiky,

vedení snahou dále rozvíjet přátelské vztahy a spolupráci mezi oběma státy v souladu se Závěrečným aktem Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě a vedení přáním upravit na základě vzájemnosti právní pomoc v oblasti práva občanského a trestního,

rozhodli se uzavřít tuto smlouvu a za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

prezident Československé socialistické republiky

Bohuslava Chňoupka,
ministra zahraničních věcí,

prezident Kyprské republiky

Nicose A. Rolandise,
ministra zahraničních věcí,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležité formě, se dohodli takto:

ČÁST I

VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Hlava 1

**PRÁVNÍ OCHRANA A PRÁVNÍ POMOC
V OBČANSKÝCH A TRESTNÍCH VĚCECH**

Článek 1

Právní ochrana

[1] Občané jedné smluvní strany požívají na území druhé smluvní strany stejné právní ochrany v osobních a majetkových věcech jako občané druhé smluvní strany.

[2] Občané jedné smluvní strany mohou před justičními orgány druhé smluvní strany vystupovat a uplatňovat své zájmy za stejných podmínek, jako občané druhé smluvní strany.

[3] Ustanovení této smlouvy se vztahují přímo měřeně také na právnické osoby zřízené podle právního řádu jedné ze smluvních stran, které mají sídlo na území této smluvní strany.

Článek 2**Právní pomoc**

(1) Justiční orgány smluvních stran si poskytují ve věcech upravených touto smlouvou navzájem právní pomoc.

(2) Pro účely této smlouvy výraz „justiční orgány“ označuje soudy a jiné orgány příslušné k projednání věcí upravených touto smlouvou podle právního řádu svého státu.

(3) Pro účely této smlouvy výraz „věci občanské“ zahrnuje rovněž věci obchodní, rodinné a pracovní.

Článek 3**Rozsah právní pomoci**

Smluvní strany si navzájem poskytují právní pomoc prováděním jednotlivých úkonů, zejména zasíláním a doručováním písemností a prováděním důkazů.

Článek 4**Způsob styku**

(1) Justiční orgány smluvních stran se při provádění této smlouvy stýkají prostřednictvím příslušných ústředních orgánů, pokud tato smlouva nestanoví něco jiného.

(2) Pro účely této smlouvy se ústředními orgány rozumí:

a) na straně Československé socialistické republiky

- Generální prokuratura Československé socialistické republiky
- ministerstvo spravedlnosti České socialistické republiky
- ministerstvo spravedlnosti Slovenské socialistické republiky;

b) na straně Kyperské republiky

- ministerstvo spravedlnosti Kyperské republiky.

(3) Ústřední orgány smluvních stran používají při vzájemném styku při provádění této smlouvy svých úředních jazyků a vždy též jazyk anglický.

Článek 5**Dožádání**

(1) Dožádání musí obsahovat:

- a) označení dožadujícího orgánu,
- b) označení dožádaného orgánu,
- c) označení věci, v které se o právní pomoc žádá,
- d) jméno a příjmení účastníků, obviněných, obžalovaných nebo odsouzených, místo jejich bydliště nebo přechodného pobytu, jejich státní občanství a povolání, v trestních věcech podle

možností místo a datum jejich narození, jména a příjmení rodičů; u právnických osob jejich název a sídlo,

e) jména, příjmení a adresy jejich právních zástupců, byli-li ustanoveni,

f) předmět dožádání a údaje, které jsou potřebné pro vyřízení dožádání,

g) v trestních věcech také popis a označení soudně trestného činu.

(2) Dožádání a k němu připojené písemnosti musí být vyhotoveny v jazyku dožádané smluvní strany nebo musí být připojen překlad do tohoto jazyka, nebo do jazyka anglického. Každý překlad spojený s dožádáním musí být ověřen k tomu oprávněným tlumočnickem nebo diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem jedné ze smluvních stran.

(3) Dožádání bude opatřeno vlastnoručním podpisem a otiskem úředního razítka příslušného orgánu.

Článek 6**Vyřízení dožádání**

(1) Při vyřizování dožádání dožádaný orgán postupuje podle právního řádu svého státu. Může však na žádost dožadujícího orgánu provést dožádání způsobem v něm uvedeným, pokud to není v rozporu s právním řádem jeho státu.

(2) Jestliže dožádaný orgán není příslušný k vyřízení dožádání, postoupí je bezodkladně příslušnému orgánu a uvědomí o tom dožadující orgán.

(3) Jestliže adresa uvedená v dožádání není přesná nebo jestliže osoba, které se dožádání týká, na uvedené adrese nebydlí, učiní dožádaný orgán nezbytná opatření ke zjištění správné adresy.

(4) Dožádaný orgán oznámí včas přímo dožadujícímu orgánu, na jeho žádost, místo a čas vyřizování dožádání.

(5) Po vyřízení dožádání vrátí dožádaný orgán na žádost spisy dožadujícímu orgánu. V případě, že není možno dožádání vyhovět, vrátí dožádaný orgán spisy dožadujícímu orgánu a současně oznámí důvody, pro které není možno dožádání vyřídit.

Článek 7**Doručování**

Dožádaný orgán provede doručení písemnosti podle právního řádu svého státu, jestliže doručovaná písemnost je sepsána v jazyku dožádané smluvní strany nebo je k ní připojen ověřený překlad do tohoto jazyka. Jinak dožádaný orgán doručí písemnost adresátovi, jestliže je ochoten ji dobrovolně přijmout.

Článek 8**Doklad o doručení**

(1) Doručení se prokáže potvrzením podepsaným příjemcem a opatřeným otiskem úředního razítka, datem a podpisem doručujícího orgánu nebo potvrzením vydaným tímto orgánem s uvedením způsobu, místa a času doručení. Je-li doručovaná písemnost zaslána ve dvou vyhotoveních, může se její přijetí a doručení potvrdit na druhém stejnopise.

(2) Doklad o doručení se zasílá bezodkladně dožadující straně. V případě, že není možno doručení provést, dožádaná strana oznámí bezodkladně dožadující straně důvody, které brání doručení.

Článek 9**Doručování vlastním občanům**

Smluvní strany mohou doručovat písemnosti vlastním občanům také prostřednictvím svých diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. V tomto případě nesmí být použito donucovacích prostředků.

Článek 10**Ochrana svědků a znalců**

(1) Občan, který má pobyt na území jedné ze smluvních stran a který má být vyslechnut před orgánem druhé smluvní strany jako svědek nebo znalec, není povinen se na předvolání tohoto orgánu dostavit; předvolání proto nesmí obsahovat pohrůžku donucení pro případ nedostavení se. Považuje-li dožadující strana osobní účast svědka nebo znalce před svými justičními orgány za nezbytnou, uvede to v předvolání, a dožádaná strana svědka nebo znalce o tom vyrozumí.

(2) Svědek nebo znalec, který se dostavil na předvolání orgánu druhé smluvní strany, nesmí být na jejím území bez ohledu na své státní občanství trestně stíhán ani vzat do vazby ani na něm nesmí být vykonán trest uložený dříve soudem za soudně trestný čin, který spáchal před překročením státních hranic dožadující smluvní strany. Stejně tak nemůže být trestně stíhán ani v souvislosti s podáním svědeckví nebo znaleckého posudku.

(3) Svědek nebo znalec pozbude ochrany uveřejněné v odstavci 2 tohoto článku, jestliže neopustí území dožadující smluvní strany do sedmi dnů ode dne, kdy mu orgán, který ho předvolal, oznámil, že jeho přítomnost není dále potřebná. Do této lhůty se nepočítá doba, po kterou svědek nebo znalec nemohl opustit území této smluvní strany z důvodů na něm nezávislých.

(4) Předvolaný občan má právo na náhradu nákladů cesty a pobytu, jakož i ušlého výdělku, a znalec kromě toho i na znalečné. V předvolání se uvede, jaké náhrady předvolanému patří, a na žádost se mu poskytne záloha na náhradu výdajů.

Článek 11**Náklady právní pomoci**

(1) Smluvní strany nebudou požadovat náhradu nákladů provedení žádaných úkonů právní pomoci kromě znaleckého a jiných výdajů vzniklých v souvislosti s provedením znaleckých důkazů.

(2) Provedení znaleckého důkazu možno vázat na podmínku složení zálohy.

(3) Dožádaný orgán oznámí dožadujícímu orgánu na jeho žádost výši nákladů vzniklých vyřízením dožádání.

Článek 12**Odmítnutí právní pomoci**

Poskytnutí právní pomoci může být odmítnuto, jestliže dožádaná smluvní strana má za to, že vyřízení dožádání by bylo v rozporu s jejím právním řádem nebo veřejným pořádkem nebo by byla ohrožena nebo narušena její svrchovanost nebo bezpečnost.

Článek 13**Právní informace**

(1) Smluvní strany si budou na žádost poskytovat informace o právu, které platí nebo platilo na jejich území, jakož i texty právních předpisů.

(2) Žádost o informaci bude obsahovat označení orgánu, pro který je vyžadována, jakož i podstatu věci, v jejíž souvislosti se informace žádá. Je-li to nezbytné pro objasnění obsahu žádosti, mohou být přiloženy opisy písemností.

Článek 14**Platnost listin**

(1) Listiny vydané nebo ověřené v předepsané formě a opatřené otiskem úředního razítka příslušného státního orgánu nebo úřední osoby (tumočnicka, znalce) jedné smluvní strany nevyžadují na území druhé smluvní strany ověření. To platí i pro podpisy na listinách a pro podpisy, které byly ověřeny podle předpisů jedné ze smluvních stran.

(2) Listiny, které jsou na území jedné ze smluvních stran považovány za veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také na území druhé smluvní strany.

Článek 15**Zjišťování adres a jiných údajů**

(1) Ústřední orgány smluvních stran si na žádost poskytnou pomoc při zjišťování adres osob, které se zdržují na jejich území, je-li to třeba k uplatnění práv jejich občanů.

(2) Je-li u justičního orgánu jedné smluvní strany uplatněn nárok na výživné proti osobě, která se zdržuje na území druhé smluvní strany, po-

skyine tato smluvní strana na žádost pomoc při zjištění zdroje a výše příjmů této osoby.

(3) Vniknou-li při provádění této smlouvy pochybnosti o státním občanství určité osoby, jedna smluvní strana sdělí druhé smluvní straně, na její žádost, zda tato osoba je jejím občanem.

Hlava 2

ZASÍLÁNÍ DOKLADŮ O OSOBNÍM STAVU A JINÝCH LISTIN

Článek 16

(1) Smluvní strany si navzájem zasílají výpisy z úředních matrik o narození, o uzavření manželství a o úmrtí občanů druhé smluvní strany, jakož i sdělení o všech změnách v těchto matrikách.

(2) Příslušné orgány jedné smluvní strany zasílají tyto výpisy druhé smluvní straně z úřední povinnosti, bezplatně, diplomatickou cestou.

Článek 17

Příslušné orgány smluvních stran si budou navzájem zasílat opisy rozhodnutí týkajících se osobního stavu občanů druhé smluvní strany, která nabyla právní moci.

Hlava 3

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Článek 18

Osvobození od poplatků a záloh

Občanům jedné smluvní strany, kteří vystupují před orgány druhé smluvní strany, pokud mají pobyt na území jedné ze smluvních stran, není možno uložit složení žalobní jistoty za náklady řízení jen z toho důvodu, že jsou cizinci nebo že na území druhé smluvní strany nemají pobyt.

Osvobození od poplatků a záloh

Článek 19

Občané jedné smluvní strany mají na území druhé smluvní strany nárok na přiznání osvobození od soudních, notářských a správních poplatků a záloh, jiných nákladů řízení a na přiznání dalších výhod týkajících se poplatků za stejných podmínek jako občané druhé smluvní strany. To též platí i pro ustanovení bezplatného právního zástupce.

Článek 20

(1) Osvobození podle ustanovení článku 19 této smlouvy se poskytuje na základě osvědčení o osobních a majetkových poměrech žadatele. Toto potvrzení vydává příslušný orgán smluvní strany, na jejímž území má žadatel pobyt.

(2) Orgán, který rozhoduje o žádosti o osvobození, může od orgánu, který osvědčení vydal, žádat doplnění údajů nebo potřebná objasnění.

Článek 21

Jestliže příslušný orgán přiznal osvobození podle článku 19 této smlouvy občanovi druhé smluvní strany, vztahuje se toto osvobození na celé řízení a také na řízení o výkonu rozhodnutí.

Článek 22

Jestliže občan jedné ze smluvních stran podává žádost o osvobození podle článku 19 této smlouvy před příslušným orgánem druhé smluvní strany, může tak učinit před orgánem příslušným podle místa svého pobytu. Tento orgán postoupí žádost spolu s osvědčením vydaným podle článku 20 této smlouvy příslušnému orgánu druhé smluvní strany.

ČÁST II

UZNÁNÍ A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článek 23

(1) Smluvní strany uznají a vykonají na svém území tato rozhodnutí vydaná na území druhé smluvní strany:

- rozhodnutí soudů v občanských věcech, jakož i soudem schválené smíry v těchto věcech,
- rozhodnutí soudů v trestních věcech týkající se náhrady škody a jiných občanskoprávních nároků,
- rozhodnutí rozhodčích orgánů, jakož i smíry, před nimi uzavřené.

(2) Za rozhodnutí soudů v uvedeném smyslu se považují také rozhodnutí v dědických věcech vydaná orgány smluvní strany, které podle právního řádu této smluvní strany jsou příslušné k řízení v dědických věcech.

Článek 24

Rozhodnutí uvedená v článku 23 této smlouvy se uznají a vykonají za podmínek, že:

- rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo vydáno;
- uznání a výkonu nebrání výlučná pravomoc orgánů smluvní strany, na jejímž území se o uznání a výkon žádá;
- účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, předvolán řádně a včas, aby se mohl dostavit a v řízení uplatňovat své zájmy, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- rozhodnutí není v rozporu s rozhodnutím, které nabylo právní moci, vydaným dříve mezi

týmiž účastníky, o téže věci soudem smluvní strany, na jejímž území má být výkon rozhodnutí povolen;

- e) před orgánem dožádané smluvní strany neprobíhá řízení mezi týmiž účastníky o téže věci, které bylo zahájeno jako prvé;
- f) smluvní strana, na jejímž území se o uznání nebo výkon žádá, má za to, že uznáním nebo výkonem nebude ohrožena její svrchovanost nebo bezpečnost;
- g) uznání rozhodnutí není v rozporu s veřejným pořádkem státu, ve kterém je sídlo dožádaného soudu;
- h) rozhodnutí nebylo dosaženo podvodem.

Článek 25

Rozhodnutí rozhodčích orgánů budou uznána a vykonána za podmínek uvedených v článku 24 této smlouvy, jestliže:

- a) rozhodnutí se zakládá na písemné dohodě o příslušnosti rozhodčího orgánu a vydal je rozhodčí orgán dohodou určený v mezích svého oprávnění stanoveného dohodou,
- b) dohoda o příslušnosti rozhodčího orgánu je platná podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území má být rozhodnutí uznáno nebo vykonáno.

Článek 26

(1) Návrh na uznání nebo výkon rozhodnutí může oprávněný podat příslušnému justičnímu orgánu smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat nebo vykonat, buď přímo, nebo způsobem stanoveným v článku 4 této smlouvy.

(2) Návrh na uznání a výkon rozhodnutí musí být podán ve lhůtě k tomu stanovené právním řádem státu, ve kterém se o uznání a výkon žádá.

(3) K návrhu se připojí:

- a) soudní rozhodnutí nebo ověřený opis tohoto rozhodnutí s potvrzením o právní moci a o vykonatelnosti, pokud tyto skutečnosti nevyplynou ze samotného znění rozhodnutí;
- b) doklad o tom, že účastník, proti kterému bylo rozhodnutí vydáno a který se řízení nezúčastnil, byl podle právního řádu smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, předvolán řádně a včas, aby se mohl dostavit a v řízení uplatňovat své zájmy, a v případě procesní nezpůsobilosti byl řádně zastoupen;
- c) ověřený překlad návrhu i listin uvedených pod písmeny a) a b) tohoto odstavce do jazyka dožádané smluvní strany nebo do angličtiny.

Článek 27

(1) Justiční orgán, který rozhoduje o návrhu na uznání a výkon rozhodnutí, zkoumá, zda jsou splněny podmínky uvedené v článcích 24, 25 a 26 této smlouvy. K rozhodování o uznání a výkonu

rozhodnutí je příslušný justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se má rozhodnutí uznat a vykonat.

(2) Justiční orgán smluvní strany, na jejímž území se rozhodnutí uznává nebo vykonává, postupuje podle právního řádu svého státu.

Článek 28

(1) Jestliže bylo účastníku osvobozenému od složení žalobní jistoty za náklady řízení podle článku 18 této smlouvy uloženo rozhodnutím justičního orgánu jedné smluvní strany, které nabylo právní moci, uhradit náklady řízení, toto rozhodnutí se na návrh oprávněné osoby vykoná na území druhé smluvní strany bezplatně.

(2) Návrh a jeho přílohy budou vyhotoveny podle článku 26 této smlouvy.

(3) Justiční orgán, který rozhoduje o výkonu rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku, se omezí na zjištění, zda rozhodnutí o nákladech řízení nabylo právní moci a je vykonatelné.

Článek 29

Orgán smluvní strany, na jejímž území ve věcech, které skončily vykonatelným rozhodnutím, náklady řízení zálohoval stát, požádá příslušný justiční orgán druhé smluvní strany, aby náklady a poplatky vybral. Justiční orgán vybranou částku odevzdá smluvní straně, jejíž orgán o vybrání požádal.

ČÁST III

TRESTNÍ VĚCI

Hlava 1

Článek 30

Převzetí trestního stíhání

(1) Každá smluvní strana se zavazuje, že na žádost druhé smluvní strany zahájí v souladu se svým právním řádem trestní stíhání proti svému občanovi, který se na území druhé smluvní strany dopustil soudně trestného činu.

(2) K žádosti se přiloží všechny nezbytné doklady; v případě, že tyto doklady nejsou dostačující, budou na žádost smluvní strany, která zahájila trestní stíhání, zaslány doplňující údaje.

(3) Smluvní strana, která zahájila trestní stíhání, oznámí druhé smluvní straně výsledek řízení co nejdříve to bude možné. Bude-li vydán pravomocný rozsudek, zašle se na žádost jeho opis.

Hlava 2

VIDĚVÁNÍ

Článek 31

Povinnost k vydání

(1) Smluvní strany se zavazují, že za podmínek stanovených v této smlouvě si na žádost vy-

dají k provedení trestního řízení nebo k výkonu trestu osoby, které se zdržují na jejich území.

(2) Vydání k provedení trestního řízení je přípustné pouze pro činy, za které může být uložen podle zákonů obou smluvních stran trest odnětí svobody na dobu přesahující dvanáct měsíců.

(3) Vydání k výkonu trestu je přípustné pouze pro činy trestné podle zákonů obou smluvních stran, pro které byla vyžádána osoba odsouzena k trestu odnětí svobody nejméně na dvanáct měsíců.

(4) S výjimkou ustanovení článku 32 písm. a) a c) nelze odmítnout vydání osob, které se dopustily protiprávních činů proti bezpečnosti civilního letectví ve smyslu ustanovení Úmluvy o potlačení protiprávního zmocnění se letadel, podepsané 16. 12. 1970 v Haagu a Úmluvy o potlačování protiprávních činů ohrožujících bezpečnost civilního letectví, podepsané 23. 9. 1971 v Montrealu, jakož i osob, které se dopustily protiprávních činů ve smyslu ustanovení ostatních mezinárodních úmluv proti terorismu, jejichž smluvními stranami jsou nebo budou Československá socialistická republika i Kyperská republika.

Článek 32

Odmítnutí vydání

K vydání nedojde, jestliže:

- a) vyžadovaná osoba je občanem dožádané smluvní strany k datu doručení žádosti o vydání;
- b) soudně trestný čin byl spáchán na území dožádané smluvní strany;
- c) podle právního řádu dožádané smluvní strany trestní řízení nemůže být zahájeno nebo rozsudek nemůže být vykonán z důvodu promlčení nebo z jiných zákonných důvodů;
- d) není přípustné podle právního řádu jedné ze smluvních stran;
- e) proti osobě, jejíž vydání se žádá, byl pro týž soudně trestný čin na území dožádané smluvní strany vyneseno pravomocné rozhodnutí nebo trestní řízení bylo zastaveno rozhodnutím, které nabylo právní moci;
- f) podle právního řádu jedné ze smluvních stran se trestní stíhání zahajuje na návrh poškozeného.

Článek 33

Žádost o vydání

(1) Žádost o vydání musí obsahovat jméno a příjmení osoby, jejíž vydání se žádá, datum a místo jejího narození, její státní občanství, údaje o jejím pobytu, údaje o spáchaném činu a o výši škody, byla-li soudně trestným činem způsobena.

(2) K žádosti o vydání k trestnímu řízení se připojí ověřený opis zatýkacího rozkazu, nebo jiné

listiny mající stejnou platnost, popis, soudně trestného činu a znění ustanovení právních předpisů, která se vztahují na soudně trestný čin spáchaný vyžadovanou osobou. Byl-li spáchán soudně trestný čin proti majetku, oznámí se také výše škody, která byla nebo mohla být soudně trestným činem způsobena.

(3) K žádosti o vydání k výkonu trestu se připojí ověřený opis rozsudku, který nabyt právní mocí, jakož i znění ustanovení právních předpisů, podle kterých se posuzuje soudně trestný čin. Jestliže odsouzený již vykonal část trestu, oznámí se, jakou část vykonal.

(4) Dožadující smluvní strana není povinna připojit k žádosti o vydání důkazy o vině vyžadované osoby.

Článek 34

Zatčení za účelem vydání

V případě, že žádost o vydání je dostatečně odůvodněna podle této smlouvy, dožádaná smluvní strana bezodkladně učiní potřebná opatření podle svého právního řádu k zatčení osoby, jejíž vydání se žádá.

Článek 35

Doplnění žádosti o vydání

(1) Jestliže žádost o vydání neobsahuje všechny potřebné údaje, může dožádaná smluvní strana požádat, aby jí ve lhůtě do dvou měsíců byly zaslány doplňující údaje. Této žádosti je třeba ve stanovené lhůtě vyhovět. Stanovená lhůta může být ze závažných důvodů, na žádost, prodloužena.

(2) Jestliže dožadující smluvní strana nezašle dožádané doplňující údaje ve lhůtě uvedené v žádosti, může dožádaná smluvní strana zatčeno osobu propustit.

Článek 36

Předběžné zatčení

(1) Zatčení se může provést i před obdržení žádosti o vydání, jestliže dožadující smluvní strana o to výslovně požádá a oznámí, že byl vydán zatýkací rozkaz nebo jiná listina mající stejnou platnost anebo rozsudek, na základě kterého bude žádat o vydání. Žádost o předběžné zatčení se může podat poštou nebo telegraficky.

(2) Druhá smluvní strana musí být o zatčení podle předchozího odstavce bezodkladně vyrozuměna.

Článek 37

Propuštění předběžně zatčené osoby

Osoba zatčená podle článku 36 této smlouvy může být propuštěna, jestliže žádost o vydání nedojde ve lhůtě stanovené dožádanou smluvní stranou nepřesahující jeden měsíc od oznámení předběžného zatčení dožadující smluvní straně.

Článek 38**Odklad vydání**

Jestliže osoba, jejíž vydání se žádá, je trestně stíhána, vykonává nebo má vykonat trest odnětí svobody za jiný soudně trestný čin spáchaný na území dožádané smluvní strany, vydání se může odložit do skončení trestního stíhání nebo do skončení výkonu trestu nebo do upuštění od potrestání nebo prominutí výkonu trestu.

Článek 39**Žádosti více států o vydání**

Jestliže o vydání téže osoby žádá několik států, dožádaná smluvní strana rozhodne, které žádosti vyhoví. Přihlédne při tom ke státnímu občanství vyžadované osoby, závažnosti soudně trestného činu a místu jeho spáchání, jakož i k datu podání jednotlivých žádostí.

Článek 40**Meze trestního stíhání vydaných osob**

(1) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba trestně stíhána ani na ní nesmí být vykonán rozsudek pro jiný soudně trestný čin, spáchaný před vydáním, než pro který bylo vydání povoleno.

(2) Bez souhlasu dožádané smluvní strany nesmí být vydaná osoba vydána do třetího státu.

(3) Souhlas dožádané smluvní strany není potřebný, jestliže:

- a) vydaná osoba neopustí území dožadující smluvní strany do jednoho měsíce po skončení trestního stíhání nebo po výkonu trestu; do této lhůty se nezapočítává doba, po kterou nemohla vydaná osoba opustit území dožadující smluvní strany nezávisle na své vůli;
- b) vydaná osoba opustila území dožadující smluvní strany a znovu se na toto území dobrovolně vrátila.

Článek 41**Předání vyžádané osoby**

Dožádaná smluvní strana oznámí dožadující smluvní straně místo a čas předání. Jestliže dožadující smluvní strana nepřevzme tuto osobu do sedmi dnů od data stanoveného pro vydání, může být vyžádaná osoba propuštěna. Na žádost jedné ze smluvních stran může být tato lhůta prodloužena o dalších sedm dnů.

Článek 42**Opakované vydání**

Vyhne-li se vydaná osoba trestnímu stíhání nebo výkonu trestu a vrátí-li se na území dožádané smluvní strany, bude na novou žádost vydána

bez předložení písemností uvedených v článku 33 této smlouvy.

Článek 43**Sdělení výsledků trestního řízení**

Dožadující smluvní strana oznámí dožádané smluvní straně výsledek trestního řízení proti vydané osobě. Byl-li proti této osobě vynesena rozsudek, zašle se, po nabytí právní moci, jeho opis.

Článek 44**Náklady vydání**

Náklady spojené s vydáním nese smluvní strana, na jejímž území vznikly. Náklady dopravy nese dožadující smluvní strana.

Článek 45**Vydání věcí**

(1) Dožadující smluvní straně se vydají věci použité vyžadovanou osobou ke spáchání soudně trestného činu, pro který je vydání podle této smlouvy možné, stejně jako věci, které tato osoba získala v souvislosti se soudně trestným činem, jakož i věci, které mohou sloužit jako důkaz; tyto věci se vydají i v tom případě, kdy k vydání vyžádané osoby nedojde.

(2) Dožádaná smluvní strana může dočasně odložit vydání žádaných věcí, jsou-li zapotřebí v jiném trestním řízení.

(3) Práva třetích osob k vydaným věcem zůstávají nedotčena. Po skončení trestního řízení vrátí dožadující smluvní strana tyto věci dožádané smluvní straně, aby mohly být vráceny oprávněným osobám. V odůvodněných případech a se souhlasem dožádané smluvní strany mohou být věci vráceny oprávněným osobám přímo.

Hlava 3**ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O PRÁVNÍ POMOCI V TRESTNÍCH VĚCECH****Článek 46****Oznamování odsouzení**

(1) Smluvní strany si navzájem podají zprávy o rozsudcích v trestních věcech a dalších opatřeních, které soudy jedné smluvní strany vydaly vůči občanům druhé smluvní strany.

(2) Na základě odůvodněné žádosti si smluvní strany sdělí odsuzující rozsudky nad osobami, které nejsou občany dožadující smluvní strany.

(3) Smluvní strany si na žádost zasílají otisky prstů osob uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, pokud je to možné.

Článek 47

Výpisy z rejstříku trestů

Orgány jedné smluvní strany zašlou justičním orgánům druhé smluvní strany, na jejich žádost, výpisy z rejstříku trestů.

ČÁST IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 48

(1) Tato smlouva bude ratifikována. Výměna ratifikačních listin bude provedena v Nicosii.

Za

Československou socialistickou
republiku

Bohuslav Chňoupek v. r.

(2) Tato smlouva vstoupí v platnost třicátým dnem po výměně ratifikačních listin.

Článek 49

Tato smlouva se uzavírá na neomezenou dobu. Každá smluvní strana může Smlouvu vypovědět písemným oznámením diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců po jejím doručení.

Na důkaz toho zmocněnci obou stran tuto smlouvu podepsali a připojili k ní své pečeti.

Dáno v Nicosii, dne 23. dubna 1982 ve dvou původních vyhotoveních v jazyku anglickém.

Za

Kyperskou republiku:

Nicos A. Rolandis v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBEČNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev a § 95 Zákonníka práce po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov miestneho hospodárstva **úpravu z 28. februára 1983 č. MH-435/203/1983 o odmieňaní obchodnoprevádzkových pracovníkov.**

Úprava upravuje odmieňanie obchodnoprevádzkových pracovníkov v organizáciách miestneho hospodárstva riadených Ministerstvom vnútra Slovenskej socialistickej republiky a národnými výbormi. Nevzťahuje sa na pracovníkov závodných a školských stravovacích a ubytovacích zariadení.

Zrušujú sa ňou

1. úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 24. marca 1978 č. MH-544/203/1978 o odmieňaní obchodnoprevádzkových pracovníkov v organizáciách miestneho hospodárstva registrovaná v číastke 11/1978 Zb.,
2. úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 3. apríla 1980 č. MH-573/203/1980, ktorou sa mení a dopĺňa úprava Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 24. marca 1978 č. MH-544/203/1978 o odmieňaní obchodnoprevádzkových pracovníkov v organizáciách miestneho hospodárstva, registrovaná v číastke 31/1980 Zb.

Úprava nadobúda účinnosť dňom uverejnenia tohto oznámenia v Zbierke zákonov. Bude uverejnená v Prevádzkovom spravodajstve miestneho hospodárstva; možno do nej nazrieť na odboroch miestneho hospodárstva krajských národných výborov a okresných národných výborov.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky — hlavný hygienik Slovenskej socialistickej republiky

vydal podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu z 21. februára 1983 č. Z-6945/1980-B/3-04 o hygienických požiadavkách na zriaďovanie, prevádzku a údržbu kúpeľných, vodoliečebných a fyzikálno-terapeutických zariadení.**

Úprava určuje požiadavky na zriaďovanie, prevádzku a údržbu kúpeľných, vodoliečebných a fyzikálno-terapeutických zariadení, na vybavenie priestorov, ochranu proti hluku a vibráciám a povinnosti pracovníkov kúpeľných zariadení a spravovateľov kúpeľných zariadení.

Úprava nadobudla účinnosť 1. júlom 1983.

Úprava bude uverejnená pod č. 8/1983 Vestníka Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských národných výborov a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

POZNÁMKY

Vydavatel: Federální statistický úřad — Redakce: 118 16 Praha 1 Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Administrace: Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 Malá Strana Tržiště 9 — telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1846/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — Roční předplatné činí 68,— Kčs a vybírá se v I. čtvrtletí — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — Účet pro předplatné: SBČs Praha 1 — účet č. 10 0328-1 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — Tisknou: Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 Malá Strana, Karmelitská 6, Dohledací pošta — Praha 07